

MARIO PERESTEGI OBRANIO DOKTORSKI RAD

Mario Perestegi obranio je 2. lipnja 2021. na Fakultetu hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, u znanstvenom području interdisciplinarnih znanosti, znanstvenom polju Kroatologije, doktorski rad s temom *Aspekti kontinuiteta i inovacija glazbenih oblika u skladbama za orgulje Franje Dugana st., Franje Lučića i Anđelka Klobučara* te stekao akademski stupanj doktora znanosti (dr. sc.).

Rad je ostvaren pod mentorstvom red. prof. dr. sc. Mirjane Sirišćević i red. prof. dr. sc. Ivane Tomić Ferić s Umjetničke akademije u Splitu.

Mario Perestegi rođen je u Zagrebu (1971.), diplomirao je na Institutu za crkvenu glazbu studirajući orgulje kod prof. Anđelka Klobučara i na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu (orgulje i teoriju glazbe) te završio poslijediplomski studij orgulja na Akademiji za glazbu u Ljubljani, gdje od 1995. godine predaje orgulje i orguljašku literaturu. Docent je postao 2002., izvanredni profesor 2007., a redoviti profesor u trajnom zvanju 2013. Uz stalan rad na ljubljanskoj akademiji za glazbu Mario Perestegi je od 1995. do 2011. kao vanjski suradnik na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu predavao organografiju, orguljašku literaturu i povijest glazbe. Uz pedagoški rad stalni je orguljaš u crkvi Kraljice sv. Krunice u Zagrebu. Kao koncertni umjetnik na orguljama djeluje već više od trideset godina. Izveo je više od 500 koncerata gotovo na svim kontinentima, a među njegovim se nastupima ističu dva solistička recitala na velikim orguljama katedrale Notre Dame u Parizu (2009. i 2017.).

Studirajući orgulje kod profesora Anđelka Klobučara Perestegi je razvio posebnu ljubav prema hrvatskoj orguljaškoj glazbi, koju mu je usadio njegov profesor, stoga je i razumljivo da se nakon bogata interpretativnoga iskustva s toga područja Perestegi upustio u znanstveni

rad uz koji je produbio vezu i odnose triju velikih hrvatskih skladatelja orguljske glazbe.

Cilj toga znanstvenoga rada bio je analizom odabranih djela iz orguljskoga opusa Franje Dugana st., Franje Lučića i Anđelka Klobučara otkriti promjene, postanak i prestanak kao i razvoj nekih novih pojava koje mijenjaju dosadašnja pravila i tijek razvoja u kontekstu njihova stvaralačkoga rada. Analizom, a u drugoj fazi i komparacijom orguljskih partitura iskristalizirale su se značajke, tj. sličnosti i razlike skladateljskih gestika te obilježja razvoja svakoga pojedinoga skladatelja. Pronađeni su i specificirani njihovi međusobni utjecaji. U radu je zaključeno, gledajući kronološki, da se njihovi orguljski opusi na poseban način nadovezuju jedan na drugi. Štoviše, tvore neprekinut tijek razvoja orguljske glazbe kroz razdoblje dulje od stotinu godina. Konačno, u radu je utvrđen i utjecaj europskih strujanja na razvoj orguljskih skladba trojice istaknutih hrvatskih skladatelja i orguljaša. Kako su Walckerove orgulje zagrebačke katedrale ishodišna točka hrvatske orguljske produkcije i reprodukcije toga vremena, a riječ je o najvažnijem i najljepšem instrumentu u Hrvatskoj koji je okupljao glazbenike, ne samo orguljaše nego i mnogobrojne skladatelje koji su nadahnuti njihovim zvukom, razumljivo je da je i tomu instrumentu kao i razvoju orguljaštva u radu posvećen znatan prostor.

Nadamo se da će taj doktorski rad, prvi koji se bavi temom razvoja hrvatske orguljske literature, potaknuti i druge, posebice orguljaše i crkvene glazbenike da se više bave znanstvenim radom te da će se na temeljima toga rada otvoriti mnoga do sada nedovoljno obrađena područja.

Sanja Vuković

TUKLI SU GA DA SE ODREKNE ORGULJA, A ON U 90. GODINI SVIRA I DALJE KAO MLADIĆ

Ivan (Janči) Matijaš, 89-godišnji orguljaš iz Volodera, zasvirao je još jednom

kronika

kronika